

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΘΥΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΛΟΙΑΣ

† ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΑΚΗΣ

[Ἀντὶ ἄλλου μνημοσύνου εἰς τὸν πολὺκλαυστον ἀεροναύτην, ὅστις εὗρε τραγικὸν ὄσω καὶ ὄραιοιον θάνατον εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Κορινθιακοῦ τὴν 29 Ἀυγούστου 1912, παραθέτομεν τὰ κάτωθι ἐλεγεία, ἀντάξια τῆς ἀλήστου μνήμης του].

“ΚΑΙ ΔΟΣ ΜΟΥ ΤΟΝ ΑΦΤΕΡΟΥΓΟ,,... .

Σ' ἔπερνε ἀπάνω ὁ οὐρανός, μὰ ἡ γῆ ποῦ σ' ἀγαποῦσε
καὶ κάθε τόσο σ' ἔχανε καὶ πάντα σ' ἐποθοῦσε,
ἀπ' τῆ σκληρῆ τῆ θάλασσα ἐζήτησε βοήθεια
κ' εἶσι τῆς εἶπε :— Πάρε τον μέσ' στὰ πλατειά σου στήθια,
κόψε του τὰ γοργὰ φτερά ποῦ μὲ λαχτιάσ' ἀνοίγει
καὶ δός μου τον ἀφτέρουγο νὰ μὴ μοῦ ξαναφύγη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΝΑ τὸν μοιρολογήσω ἐπιθυμοῦσα
τὸν ξαφνικὸ ἐρχομό σου ἀπ' τοῦ ἀπείρου
τοὺς κύκλους, ἀεροφίλητε, καὶ ἡ Μοῦσα
τῆ βρύσι τῆ μελάνυδρον τοῦ Ὁμήρου
νὰ σοῦ σιαλάξῃ στὰ μαλλιά. Τῆ ροῦσα
ὠμορφιά, ποῦ φριχτὰ κερανωμένη
ἀπ' τῶν θεῶν τῆ ζήλεια, κατεβαίνει
στὸ πέλαο, νὰ θρηνήσω θὰ ἠμποροῦσα
καὶ νὰ κλάψω, ἀδερφε τῶν ἀγαλμάτων,
τί τὰ ὀλάσπρα ποῦ ἐτάραξες σιὸς ὄμους
φτερά, τῶν Ἥλυσίων χτυποῦν τῆ θύρα.

Μὰ ὁ θρίαμβος τῆς θανῆς σου, ἀνάθεμά τον!
ροῦσα γιορτῆς στήν κεφαλή καὶ κώμους
κι' ἐπιθαλάμια μοῦ ἔφερε στή λύρα.

Ζ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ